

El Molí Blanc

Jorba

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	Al sud est del nucli de Sant Genís, al Km 1 de la C-241c. Avinguda de l'ermita de la sala.
Emplaçament	Entre els camps dels Molí blanc i de Cal Mateu, al nord del riu Anoia.
Alçada:	319.8
Coordenades:	
Latitud:	41.58472
Longitud:	1.57712
UTM Est (X):	381396
UTM Nord (Y):	4604647

Classificació

Número de fitxa	08103 - 76
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVIII, XIX, XX
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Reformat a finals del segle XX
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BPU
Observacions protecció:	Fitxa A14 del catàleg de bens a protegir del POUM. Fitxa 1 del catàleg d'edificacions en sòl no urbanitzable
Número inventari	26431 Inventari del Patrimoni Arquitectònic
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Obert
Ús actual:	Productiu
Titularitat	Privada
Titular:	08102A009002080000LI
Fitxes associades:	

Forn de Calç del Molí Blanc

Rellotge de sol del Molí Blanc

Autoria de la fitxa

Cristina Belmonte (iPAT Serveis Culturals)

Data de registre de la

dc., 10/02/2021 - 18:50

fitxa:

Data de la darrera revisió: ds., 13/03/2021 - 16:05

Descripció

Edifici amb la tipologia típica dels molins paperers de Catalunya, així com de masia senyorial, amb planta baixa, primer pis, mirador i soterrani.

Construït proper al riu Anoia i la riera de Tous, rep el seu nom perquè les façanes estaven fetes amb serigrafia de morter de calç blanc, remarcant portalades i finestres i el sota del voladís de la teulada. Aquest voladís fet de rajoles estava pintat a mà amb rombes blancs.

Correspon a un edifici d'un únic cos, de planta quadrangular i a quatre vents, amb coberta de teula àrab a doble vessant. A la primera planta, i a la façana principal hi trobem la porta d'entrada feta amb blocs de pedra rectangulars i rematada amb arc rebaixat. A la dovella central, emmarcada dins d'una cartel·la, es pot llegir any 1750. A la banda nord hi ha dues finestres rectangulars també rematades amb arc rebaixat, exactament iguals que les quatre existents al segon pis. Aquestes dues primeres plantes estarien destinades a habitatge mentre que el soterrani hi hauria l'activitat pròpia del molí.

La part superior, és a dir el mirador, està compost per un seguit de petites finestres rectangulars, 10 per façana distribuïdes uniformement. Tant a la façana principal com a la posterior, i en una filada superior n'hi ha tres més, col·locades just per sota el carener. Aquest conjunt d'obertures formaven part de l'assegador del molí paperer.

Actualment la construcció és de pedra vista, amb pedres carejades a les cantonades, i totes les obertures, així com la cornisa sota el voladís, estan emmarcades amb un marc de morter de calç blanc.

L'edifici a finals del segle XX i per adaptar-lo als nous usos, va patir una rehabilitació important, però ha conservat elements originals tant del molí com de la mateixa edificació. S'han integrat les bigues, parets de pedra, escales, voladís, voltes catalanes, etc. També es conserven elements propis del molí com la bassa així com les 46 finestres del mirador.

Història

El molí blanc és un molí amb una llarga història de transformacions, primer era un molí draper, posteriorment fou un molí fariner, i ja a inicis del segle XVIII, entre 1720 i 1740 començà a fabricar paper. L'intendent general de Catalunya, el 1753 concedia un establiment al pagès de Jorba, Josep Mata, per construir dos molins paperers que aprofitaven les aigües del rec que continuava des del molí dels Batants. El 1781 es va fer un altre establiment a Mateu Boix per aixecar un altre molí paperer. Durant el segle XIX el Molí Blanc fou propietat de la família Jover i Amigó, primer en mans de Bonaventura Jover, després de Joan Jover i finalment Joaquim Jover. Els últims propietaris va ser la família Casellas i Cuadras.

Durant tot aquest temps hi va haver diferents arrendataris i gerents. El 1776 en Pau Vinyals de Sant Pere de Riudebitlles era l'arrendatari. Posteriorment, entre 1814 i 1846 ho és la família Guarro, paperers de la Pobla

de Claramunt. Vers a finals d'aquesta centúria, entorn el 1860 l'edifici ja torna a funcionar fent paper de barba, producció que continuarà fins inicis del segle XX quan es comença a produir paper d'estrassa. El 1898 la família de Jaume Miquel i Parera s'hi trasllada, i tant ell com sobretot el seu fill Fidel, hi treballen fins al 1944. A partir d'aquí entre 1948 i 1962 la gerència va a càrrec de l'Albert Helbig, més tard Pedro Berenguer arrendarà el molí a Josep Morgades Casanoves qui estarà al capdavant fins al 1973. Per últim és Josep Ventura qui agafa la gerència del molí per seguir fabricant paper d'estrassa assecat, i també paper de filtre, ampliant i completant les instal·lacions amb un assecatge industrial, fins que 1976 que para l'activitat paperera.

El molí restà gairebé deshabitat durant 26 anys, només hi havia un llogater que hi fabricava paper, activitat que va finalitzar el 1998. És en aquest moment quan ja en mans de la propietat actual es realitza la rehabilitació de l'edifici, que ha anat evolucionant fins a la seva fesomia actual, i transformant-se en un allotjament rural.

Bibliografia

Casassas i Simó, Lluís; Enrich i Hoja, Jordi; Riba i Gabarró, Josep; Termens i Graells, Miquel; Torras i Ribé, Josep M. (1988): *Història de les Comarques de Catalunya*. Anòia. Vol. I. Manresa: Parcir. Edicions Selectes.

Palau i Rafecas, Salvador; Els molins fariners de la conca de l'Anoia. Miscel·lània penedesenca, 1991.

Enllaços d'interès:

[El molí blanc](#)

